

Μὴ λόγια σὺ δὲν φλέγῃσαι,
μ' αὐτὰ δὲν συγκινῃσαι,
μόνος σου μάγος λέγῃσαι,
κι' ἀλήθεια μάγος εἶσαι.

♦♦♦♦♦
Β'

Καλήμερα, καλήμερα, και πάντα καλήμερα,
κι' ἄς τὸν καλήμερησωμε και τὸν ἀστέρα.
Ἄστέρι μας, παντάσῃ, πέντε φοραῖς ἀστέρι,
ὅπου σὲ λὲν Λευτέρη,
μέσ' στὴν καρτόσα χαίρῃσαι, παλῆσεις καμαρόνεις,
κι' ὅπου πατεῖ τὸ πόδι σου λουλούδια φανερόνεις.

Μάγοι παλῆοι προβάλανε μ' ἕνα παλῆθ' ταφτέρι
νὰ κάνουν μάγια μυστικά τοῦ μάγου τοῦ Λευτέρη,
μὰ δὲν τὸν ἐπειράζανε, κι' εἰδείανε τὰ μάγια
ὅτι τὸ μάτι τοῦ λαγοῦ δὲν τ' ἐχ' ἡ κουκουβάγια.

Σὲ δαφνῶνας περπατεῖ,
βάζει τὸ νερὸ 'στ' αἰλάκι,
κι' ὅλοι λένε πῶς κρατεῖ
νυκτερίζας κοκκαλάκι.

Νάτος νάτος... παίζει μόνος
ἐν τῇ μέσῃ τοῦ δαφνῶνος,
και σ' ἐχθροὺς και φίλους νεύει
και τὸν κόσμο σαγινεύει.

Μάγος εἶναι μὲ μραλό,
μάγος εἶναι γιὰ καλό,
κι' ἔχ' μάγος σὲν κι' ἐκείνους,
Περικλέτο μου κουτέ,
ποῦ τοὺς ἔκαμαν ποτὲ
μέσα σὲ φρικτὰς καμίνους.

Μαγγανεῖαι δὲν γυρῆζει,
'στὸ σκοτάδι δὲν γυρῆζει
μόνος του χωρὶς μιλιὰ.

Δὲν κυττάζει τὰ φεγγάρια,
μήτε βάζει 'στὴν ἀγγάρια
ἔπως ἄλλοι τὰ σκυλιά.

"Ενας μάγος σ' ἔλα νέος,
ὅπου κόσμοι κεχρηναὶς
τᾶχει' μπρὸς του σὲν χαμένα.

Δὲν καλεῖ καθὼς τοῦ; πρώτους
μήτε πνεύματα τοῦ σκότους,
μήτε 'ξωτικὸ κανένα.

Δὲν τὸν σκιάζου μαγγανεῖαι,
δὲν τὸν σκιάζου 'ξωτικά,
και γιὰ τόσαις βασκανιαῖς
ἔχει ἔθρκια μαγικά.

Νάτος ὁ καινούριος μάγος,
ποῦ δὲν τὸν πτοεῖ καθέλου
μήτ' ἐμφάνις διαβόλου,
μήτε πόλεμος παμφάγος.

Νάτην νάτην ἡ σελήνη...
ἔλα 'πές μας τί θὰ γίνῃ
ἕνας κι' ἄλλος τὸν 'ρωτᾷ.

Καλιγκούδαις και κοράκια,
νυκτερίζαις και γεράκια
φεύγου μολὶς τὰ κυτᾷ.

Και σὲ τέχνας μαγικαῖς
σὲν τοὺς ἄλλους δὲν τυρβάζει,
μήτε Σολομωνικαῖς
μέρα νόκτα δὲν διαβάζει.

Κύττα, Περικλή κανάγια,
πῶς μαγεῖ διχως μάγια,
κι' ὅλοι σκούζου ὀλοένα:
μάγια θάγγῃς καμωμένα
και χανομαστε γιὰ σένα.

Πᾶν τὰ μαγικά τὰ πρώτα,
φεύγει κάθε πειραμὸς,
σήμερα τὰ νέα Φῶτα,
σήμερα κι' ὁ φοιτισμὸς.

Νέον φῶς Ἄνατολῆς,
και τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς
φτερουγίζει 'στὸν Λευτέρη
ὡσὰν ἕνα περιστέρη.

Κι' ἀπὸ πάνω μὴ τρανῆ
ἐξαγγέλλεται φωνή:
τοῦτος μάγος σπητὸς
και καθ' ἔλα δυνατὸς.

Κύτταξέ τον...νάτος νάτος
ὅπως πάντα κοτσονάτος,
και καλὰ καρδαμωμένους
μὲ νομοσχεδίων μένος.

♦♦♦♦♦
**Τῶν νέων Φῶτων σχόλη,
ποῦ τὴν γυροτάζου ὅλοι.**

Καινούριος μάγος, βρὲ παιδιὰ,
κανεῖς μὴ βγάλη τσιμουδιά.

Μάγοι παλῆοι τὸν βλέπουε και πικραναστανάζου,
ἀπὸ τὸ τόσο μέλι σου ἔδς μας, τοῦ λένε, ἴλεγο,
φεύγου και καλλικάντζαροι, ποῦ γύρω του φαναζου:
μαμὰ ταιτοῖ λουκάνικο νὰ φάω και νὰ φύγω.

Καινούριος μάγος ἐρχεται, ποῦ διχως μάγια δρᾷ,
τοῦ μάγου τὸ χαμόγελο μόν' ἡ Τζοκόντα τᾶχει,
νάσου και καλλικάντζαροι, δαιμόνια φαιδρά,
ποῦ μπαινου μὲς 'στὰ σπήτια μας ἀπὸ τὴν καινοδόχη.

Σέρνου τριγύρω μας χορὸ
και κᾶτι ψιθυρίζου,
κι' ὅ, τι κυττάσου καθαρὸ
τὸ καταμαγαρίζου.

Καλλικάντζαροι ηγοστικο
κάνου βουτιαῖς ἐδῶ κι' ἔκει.